

τήν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς. Εἰς τὸν συνωσιτισμὸν τοῦ ἐπεκράτει ἐκεῖ μέσα εἰς τὴν ἀρχὴν δὲν μποροῦσε νὰ εὔρη τὴν Γκίγκετ του. Εἰς τὸ τέλος ἀφοῦ ἔψαξε ὅλας τὰς αἰθούσας ματαίως, ἔτρεξε εἰς τὸ θερμοκήπιον. Ἀπὸ μακρὰ εἶδε τὰ ξανθὰ μαλλιά τῆς Τσόες νὰ γυαλίζουν. Ἐγνώριζε ὅτι καὶ ἡ Γκίγκετ δὲν θὰ ἦτο μακρὰν.

Ἄσπρη μὲ τρομαγμένα μάτια μόλις τὸν ἀντελήφθη ἔσπευσε νὰ τὸν πλησιάσῃ..

— Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ἐπὶ τέλους! Εἶχα ἀρχίσει νὰ ἀνησυχῶ γιὰ σένα! τοῦ εἶπε καὶ ἄπλωσε τὰ χέρια της.

— Ἀλλὰ τί σοῦ συμβαίνει, ἀγαπητή μου; Τὴν ἠρώτησε ἀνήσυχος καὶ ἔπιασε τὰ χέρια της. Ἔτρεμε σύγκορμα.

— Δὲν ξέρω, εἶπεν ἡ Τσόε, καὶ αἱ δύο μας δὲν εἴμεθα καλὰ, μοῦ φαίνεται, ὅτι πολὺ ζεστοὶ ἦπιαμε κρύα σαμπάνια καὶ μᾶς ἔβλαψε.

— Ἀλλὰ δὲν θὰ μοῦ ἀρρωστήσης;

Ἄσπρη τῶν Μπέρκ ἐτρόμαξε.

— Ἐλα, ἀγάπη μου, ἔλα νὰ σὲ ὀδηγήσω σπιτί σου. Καὶ σεῖς, Δίς θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναπαυθῆτε λιγάκι.

— Ναὶ κατένευσεν ἡ Τσόε, ἐλπίζω νὰ μοῦ κἀνῃ καλὸ.

Καὶ ἐχωρίσθησαν. Ὁ Μπέρκ καὶ ἡ μνηστή του ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν βίλλα στὴν ἀπα-

λὴν θερινὴν νύκτα.

Ἡ Γκίγκετ ἀνέπνευσε βαθειά.

— Εἶμαι τόσον ἄσχημα Τζῶν. Ποῦ ἦσουν ἕως τώρα;

— Ἦμουν μαζὺ μὲ τὸν Χόλπτεν, μικρὴ μου. Πιστεύει ὅτι κατέχει στοιχεῖα διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐγκληματιῶν. Τὸν συνώδευσα λιγάκι καὶ ἔτσι ἄργησα. Ἀλλὰ σὺ τρικλίζεις!

Ἡ Γκίγκετ ἐστηρίχθη, ἐκρεμάσθη σχεδὸν ἀπὸ τὸ μπράτσο του.

— Κἀπως μοῦ ἔρχεται, εἶπεν μὲ φωνὴν ἀδύνατον. Τὰ πόδια μου, αἱ δυνάμεις μου μὲ ἐγκταλείπουν!

Ὁ Τζῶν ἐκοίταξε γύρω του γιὰ κανένα αὐτοκίνητον.

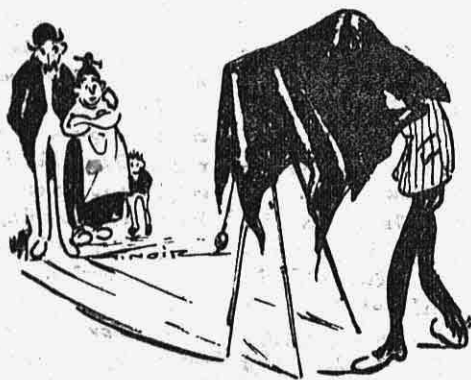
— Στάσου νὰ φωνάξω τὸ ἄμάξι ἐκεῖ.

Κατακουρασμένη ἐστηρίχθη ἡ Γκίγκετ εἰς τὸν τοῖχον τοῦ σπιτιοῦ, ἐνῶ ὁ ζωγράφος ἔτρεχε εἰς τὸν δρόμον διὰ νὰ φωνάξῃ τὸ αὐτοκίνητον. Ἐνῶ συνεφώνει μὲ τὸν σωφὲρ μιά συνταρακτικὴ κραυγὴ τὸν ἐπάγωσε. Ἐγύρισε ὀπίσω. Ἡ Γκίγκετ εἶχε ξαπλωθῆ κάτω ἀναίσθητος.

Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ σωφὲρ ἀνέβασε τὴν λιποθυμισμένην κοπέλλα εἰς τὸ ἄμάξι.

— Γρήγορα εἰς τὸ Νοσοκομεῖον!

(Ἀκολουθεῖ)

Σκηναὶ τοῦ δρόμου